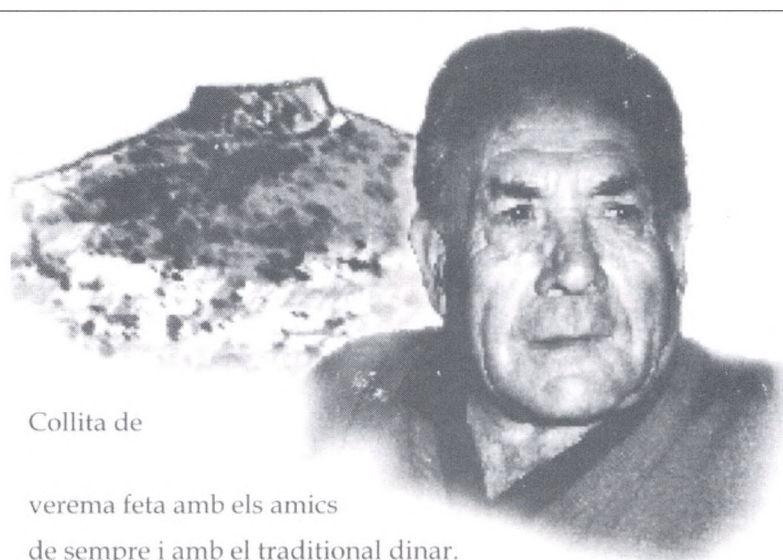

Ses Vinyes de Begur

Quan surti aquest escrit ja estarem acabant el setembre, els dies en què els pàmpols dels ceps comencen a rossejar, el raïm negre ja té color i està a punt per collir, els vinyataires es preparen per emprendre la verema, feina important de l'agricultura catalana.

Ja fa temps l'amic Santi Alsina va suggerir-me que parlés de les vinyes de Begur. Em va semblar que podia ser un tema interessant i li vaig dir que si amb una condició, que fariem dos articles, un de seu i un de meu, ell parlant com a l'entès que és, perquè en Santi, a més de tenir la carrera de farmàcia, porta dintre seu per herència i afició el cultiu del raïm i la producció de vins, ja que el seu besavi patern Jacinto Alsina fundà a Bètera (València) les "Bodegas Noé" l'any 1882. El seu pare, en Jaume Alsina, tocat per aquest sentimentalisme, instal·là a Begur les "Caves Rostei", 1982, aprofitant com a logotip els negatius de vidre que havien servit per al seu avi i que reproduïm acompanyant aquest escrit, i també podreu llegir en aquest mateix Es Pedris Llarg una interessant "Llambregada a la història" que és la col·laboració d'en Santi. Per la meua part, faré el que pugui, com sempre.

Crec que molts anys enrera la vinya a Begur devia ser força important, perquè en tenim coneixement pel que hem sentit explicar i també per alguns rastres que ens ho confirmen. Encara quedem força gent que ha vist Begur amb moltes vinyes. Ara, si

Collita de

verema feta amb els amics

de sempre i amb el tradicional dinar.

Embotellat en Lluna Nova, a BEGUR, el mes

no m'equivoco, al terme del poble, sense comptar amb les que puguin haver-hi a Esclanyà, jo només en sé tres la dels Alsina, al pla de les Vinyes: la dels Mascort (Torki), al mas d'Esquissa; i la dels Artiga, davant el cementiri. Per cert que, com podreu veure, reproduïm una etiqueta de les que l'avi Vicenç posa a les ampolles del vi que es fa per ell i per obsequiar alguns amics, i que són molt boniques.

Si ens n'anem tan sols quaranta anys enrera, quan encara anàvem a peu i els boscos no eren tan bruts, tot passejant podiem trobar vinyes a cada moment. Una prova evident que la vinya era abundant és que quan anàvem al bosc a buscar llenya, espàrrecs o bolets, trobàvem entre pins i matolls molts ceps vells. En fotografies no pas molt antigues podem veure com a Fornells era tot plantat de vinya, ametllers, garrofers i oliveres. El conjunt que formaven era meravellós vist des de la font de la Salut (un altre paratge que hem perdut).

El rastre que ens ofereix molta llum sobre aquest tema és la quantitat de premses de raïms que hi ha a Begur. Anomenaré les cases on n'hi he vist, no sé si encara hi són: a can Lero, darrera el casino; a can Pei i a can Marpinc, al carrer de Vera; a can Nen, a Sant Antoni; a can Xerrativa i a can Quillo, al carrer de Santa Reparada; a can Marc i a can Meliton,

al carrer de la Creu; a can Barral, al carrer Metge Pi; a can Maco, al del castell, a can Forgas, la més important desapareguda. Segurament que n'hi havia més que ara no recordo o que desconec.

En Santi ens explica el procés d'extinció de les vinyes de Begur. Una primera trompada fou l'oïdi als anys 1860-65. Després la segona, la fil·loxera als anys 1879-84. Més tard, la tercera, la sobreproducció i malvenda del vi dels 1891 al 1900. Jo hi afegiria la industrialització perquè cap al últims anys del segle passat s'incrementà l'elaboració del suro i a Begur es muntaren algunes fabriques d'aquesta indústria, a part de la casa Forgas que fou importantíssima. És clar, la gent que malvivia de la inseguretat de les collites de vi preferí un sou fix i més còmode de guanyar i abandonà molt els ceps. Abans de la guerra de 1936 encara quedava força vinya, però als anys cinquanta, el turisme sentencià la seva extinció. La limitació d'espai no ens deixa explicar moltes més coses. Per acabar va una anècdota.

Als anys vint vivia, al carrer del Casino, en Perico Cama. Vivia sol i sempre anava molt brut, a casa seva feia anys que no s'hi havia fet dissabte i necessitava una bona Esquerdissada. El curiós del cas és que a mi m'agradava molt d'entrar-hi, i com que em venia de pas quan anava i venia d'estudi, i érem molt amics. En

